

§ 47.

Naar en Forsæt giver med Hensyn til militære Tjenesteforhold Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne, som udfører den, angerløs, saafremt han ikke klarlig maa kunne indse og det heller ikke i Dvrigt er ham bekendt, at ved Befalingen tilsigtes en Forbrydelse.

§ 48.

Paa de til Krigsmagten hørende Personer, som ikke ere Officerer, Underofficerer eller mentige Krigsmænd, anvendes med Hensyn til de øvrige Strafferetsbestemmelser den samme Regel, som i § 42, 1ste Stykke, er givet om Straffene.

§ 49.

For Dvertrædelse af Tjenestpligter kunne Værn inellem 10 og 15 Aar straffes, selv om den i Loven fastsatte Straf ikke overstiger simpelt Fængsel.

§ 50.

Ved Dvertrædelse af Tjenestpligter kan den Skyldiges Drukkenskab, selv om den har naaet den højeste Grad, ikke udelukke Anvendelsen af den lovbestemte Straf.

§ 51.

Begaas en Forbrydelse af flere Krigsmænd i Forening, og i saa Tilfælde en særlig Straf er bestemt for Hovedmanden, da betragtes som saadan Enhver, der har forlebet nogen Anden til at deltage i Forbrydelsen, ledet den forbrøderiske Forening, eller paa anden Maade vist en særegen Virksomhed fremfor de øvrige Deltagere for at fremme Forbrydelsens Udførelse.

Kan i saadanne Tilfælde ingen Hovedmand udfindes, og Krigsmænd af forskjellige Tjenestklasser eller Tjenestegrader have deltaget i Forbrydelsen, skal den af Deltagerne, der har den højeste Klasse eller Grad, og hvis denne er sælles for flere, da den af dem, der som ældst af Tjenestalder er de Dvriges Overmand, straffes som Hovedmand.

§ 52.

En stærkende Omstændigheder ved Straffenes Udmaalning indestor de for samme bestemte Grændser kommer, foruden hvad de borgerlige Love i saa Henseende tilholde, derhos efter Forbrydelsens Bessaffenhed i Betragtning:

- 1) at en Forbrydelse er begaaet under Krigsforhold og i Særdeleshed i Nærheden af Fjenden;
- 2) at den er begaaet i Tjenesten og i Særdeleshed under Vaaben;
- 3) at en Befalingsmand har deltaget i en Forbrydelse med sine Undergivne og i Særdeleshed har forlebet dem til at begaa den;
- 4) at flere have forenet sig om at bevirke en Forbrydelse eller i Forening have begaaet en saadan;
- 5) at Nogen har misbrugt sine Vaaben eller sin tjenstlige Stilling til Forovelse af en Forbrydelse.

Dog, for saa vidt Straffen for nogen enkelt Forbrydelse særlig er bestemt med Hensyn til nogen af de anførte Omstændigheder, kommer den ikke videre i Betragtning.

§ 53.

Skal paa Grund af Sammenstød af Forbrydelser eller i andre Tilfælde en Straf forøges med et Tillæg, bliver at tagtage:

- 1) de i denne Lov bestemte Grændser for visse Straffearter maa ikke overstrides;
- 2) af Fængselsstraffene kan, naar den højeste Grad af en vis Fængselsstraf ikke er til